

Souboj Saurona s Finrodem

A Emi C7maj Emi Ami Emi C7maj Emi Ami Ami

S: Roz - luč se se svou svo - bo - dou, svit slun - ce víc už ne - spat - říš. F: Tem - no - ty

D Ami D Ami **B** D G

já se ne - le - kám, třpyt hvězd je mé - mu srd - ci blíž. F: Zná - m o - sud svůj, co při - jal

C D G C Ami Ami D Ami

jsem, zá - va - zek svůj rád vy - pl - ním. *Finrodova mezihra*

D Ami D Ami D Hmi D

G C Hmi D C Hmi Ami

D Ami D Ami D G Ami

C Ami G Ami D Ami D G³ Ami Ami

F: Moc - ným ma - iou bý - vals před vě - ky, kde - že je ten čas, kdy moud - ros - tí o - hro - mls nás? S: Moc - ným

Dmi Ami E Ami Dmi Ami E **D** Ami B Ami

ma - iou stá - le jsem, po - znáš, dřív než skon - čí den. S: O Va - lar se ne - sta - rám,

Gmi Ami B A Dmi B Dmi Gmi

bát by ses měl spíš ty sám. *Sauronova mezihra*

Dmi B Dmi Gmi Dmi B Ami

B Dmi B Ami B Ami Gmi Dmi

E Emi C7maj Emi Ami Hmi E 1.-4. Hmi Ami 5. Hmi

S: Roz-luč se se svou svo-bo - dou... F: Moud-rost jsi dáv-no o - pus - til...
 S: Roz-luč se se svým ži-vo - tem... F: Což-pak se Va-lar ne-bo - - - jíš?

E F D G D G Dmi B

F: Což-pak se Va-lar ne-bo - jíš? S: Tak hr - dý elf, vtě - le - ná

Dmi Gmi Dmi B Dmi

čest, jis - tě do - ká - že svých u - nést ná - sled-ky či - nů; buď si jist, že já u - mím

Gmi Dmi B Ami B Ami

me - zi řád-ky číst. Své ces - ty za - ta - jil jsi cíl, přes - to jsi mno - hé pro-zra - dil:

Ami F Ami Dmi Ami

Vždyť ten, kdo vzpo - mí - ná Va - li - nor, z A - ma - nu pr - chl, Va - lar vzdor, ten, kdo skrý - vá

F Ami Dmi Ami F Emi

po - kry - tec - ky tvář, mu - sí být vzbou - ře - nec a lhář. Mys - liš, žeš ne - pro - zra - dil víc?

F Emi Emi C Emi

Kaž - dé slo - vo má rub i líc. Ten, kdo se jak ty ho - led - bal, bý - vá ro -

Ami Emi C Emi Ami Emi

dem nol - dor - ský král. Vzpo - meň na Fě - a - no - rův hněv, pro - li - tou v Al - qua - lon - dě krev. Pro - zrad: I

C Hmi C Hmi H Emi F Emi

tys meč v ru - ce měl, ne - bos ne - čin - ně při - hlí - žel? Ne - bos ne - čin - ně při - hlí - žel?

E I Hmi G Hmi Emi Hmi

Tak hr - dý elf, vtě - le - ná čest, jis - tě svou vi - nu zvlá - dá nést.

1. část

(A) *S*: Rozluč se se svou svobodou,
svit slunce víc už nespátíš.

F: Temnoty já se nelekám,
třpyt hvězd je mému srdci blíž.

(A) *S*: Rozluč se se svým domovem,
brzy se v trosky promění.

F: Můj domov byl vždy za Mořem
a na tom ty nic nezměníš.

(A) *S*: Rozluč se se svou rodinou,
rád je v své moci uvítám.

F: Ženu jsem žádnou nepojal,
volné je srdce mé, jsem sám.

(A) *S*: Rozluč se se vším, cos kdy chtěl,
přiideš o všechno, cos měl rád.

F: Když jsem se vydal na cestu,
tušil jsem, co mě bude stát.

(A) *S*: Rozluč se se svým životem,
i se svým marným posláním.

F: Znáám osud svůj, co přijal jsem,
závazek svůj rád vyplním.

(B) *F*: Znáám osud svůj, co přijal jsem,
závazek svůj rád vyplním.

Finrodova mezihra

2. část

(C) *F*: Mocným maiou bývals před věky,
kdeže je ten čas, kdy moudrostí ohromils nás?

S: Mocným maiou stále jsem,
poznáš, dřív než skončí den.

(C) *F*: Vládneš ohněm, lží a ocelí,
charakter a čest jsi vyměnil za tvrdou pěst.

S: Slova „charakter“ a „čest“
jsou jen dozvuk prázdných gest.

(C) *F*: Aulë byl tvým pánem, ne Morgoth,
jen hlupák vymění Kováře za Otce lží.

S: Červe, jsi snad povolán
soudit, kdo je lepší pán?

(C) *F*: Tvůj pán se rád zlostí opájí;
nemáš někdy strach, že v hněvu tě rozdrťí v prach?

S: Netrap se osudem mým,
já si jistě poradím.

(C) *F*: Vůli Mocných zpupně pohrdáš,
tvůj trest je stále blíž, což se hněvu Valar nebojíš?

S: O Valar se nestarám,
bát by ses měl spíš ty sám.

(D) *S*: O Valar se nestarám,
bát by ses měl spíš ty sám.

Sauronova mezihra

3. část

(E) *S*: Rozluč se se svou svobodou. . .

F: Moudrost jsi dávno opustil. . .

(E) *S*: Rozluč se se svým domovem. . .

F: Jak snadno zaprodal jsi čest. . .

(E) *S*: Rozluč se se svou rodinou. . .

F: Jen pro moc hlupákem ses stal. . .

(E) *S*: Rozluč se se vším, cos kdy chtěl. . .

F: Morgoth, věz, vrtkavý je pán. . .

(E) *S*: Rozluč se se svým životem. . .

F: Cožpak se Valar nebojíš?

(F) *F*: Cožpak se Valar nebojíš?

4. část

Recitativ: *S*: A ty?

(G) *S*: Tak hrdý elf, vtělená čest,
jistě dokáže svých unést
následky činů; buď si jist,
že já umím mezi řádky číst.
Své cesty zatajil jsi cíl,
přesto jsi mnohé prozradil:

Vždyť ten, kdo vzpomíná Valinor,
z Amanu prchl, Valar vzdor,
ten, kdo skrývá pokrytecky tvář,
musí být vzbouřenec a lhář.
Myslíš, žeš neprozradil víc?
Každé slovo má rub i líc.

Ten, kdo se jak ty holedbal,
bývá rodem noldorský král.
Vzpomeň na Fëanorův hněv,
prolitou v Alqualondě krev.
Prozrad: I tys meč v ruce měl,
nebos nečinně přihlížel?

(H) *S*: Nebos nečinně přihlížel?

(I) *S*: Tak hrdý elf, vtělená čest,
jistě svou vinu zvládá nést.